

De Hamer van Thor

De Hamer van Thor

De Jacht op een Nazi Schat #1

Ysa Pastora
&
Patrick Bernauw

© 2015 Ysa Pastora, Patrick Bernauw & vzw de Scriptomanen
www.rauna.eu - www.bernauw.com - www.scriptomanen.org
Contact: ysapastora@rauna.eu
ISBN 9789462548626
NUR 680

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vee-
veelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektro-
nisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze
ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Een grover staaltje geschiedvervalsing is amper denkbaar. Soms wordt dit gedaan omdat men gemakkelijk wil scoren en op het onderbuikgevoel van het publiek inspeelt. Op andere momenten wordt het gedaan om een verborgen agenda door te drukken of weer eens een miljoenenclaim ergens los te wrikken.

Karl Hammer in *Gezocht Codebrekers*

*En in hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt:
Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan;
en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken.*

Mattheus 13:14

Marsch - Impromptu.

Tempo di Marcia. *Ma Matthias Die Saiten, Streichelt*

mf

Edelweiss Über Schwarzwald

Kein Wasser Kalt

p

Predigtstuhl Kreuz u. Kranz

f staccato

Nerdest Die Krone

ff *f*

bron: Karl Hammer
www.codebrekers.nl

Enden der Tanz 1e 05016 2 19

Collection Litolff No. 1189

Lees Mij

Dit boek werd geschreven in opdracht van 'Ysabella Hannah Geertuida Pastora' – een schuilnaam, jawel. In april 2015 bleek evenwel dat Ysa Pastora wel degelijk een jonge vrouw was, van nog geen dertig. En dat ze sprak met een schattig accent. Haar roots liggen voor een deel in Letland (vandaar de website 'Rauna'), voor een deel in Slowakije, en ze heeft ook Belgische antecedenten. Haar grootvader woonde in Brussel en Antwerpen.

Meer weet ik niet over haar, en meer wil ik ook niet weten. Ik heb zelfs aanvaard haar boek(en) te schrijven – *De Hamer van Thor*, *Het Mysterie van Mittenwald*, *Geheimen van de Runen* en *De Postkaart Code* – op de uitdrukkelijke voorwaarde dat ik niet meer hoef te weten.

Ook in april 2015 bleek dat Ysa Pastora niet alleen opereert, dat zij zelfs een heus team van medewerk(st)ers om zich heen heeft verzameld. Bij die gelegenheid heb ik nog een tweede voorwaarde aan de eerste toegevoegd: ik hoef deze medewerk(st)ers niet te kennen, ik wil geen contact met hen. Communiceren over het werk – met name, het schrijven en uitgeven van een reeks boeken en het runnen van de Rauna website – doe ik alleen met Ysa Pastora.

Er zijn in deze kwestie heel wat onderzoekers, schattenjagers en codebrekers actief. Sommigen verkiezen het onder een schuilnaam te werken, anderen doen dat met open vizier en nog anderen willen anoniem blijven. Je zult in dit boek bijgevolg zowel verwijzingen vinden naar een anonieme schattenjager of codebreker, als naar pseudoniemen.

Nog in april 2015 is een intense – en vruchtbare – samenwerking tot stand gekomen met Ignace Lepage van www.codebrekers.be. Een aantal stappen hebben wij samen gezet.

Deze *Lees Mij* dateert van 23 mei 2015. Het onderzoek naar de waarheid achter de fictie van Karl Hammer loopt nog volop en er zijn nog dagelijks nieuwe ontwikkelingen. Ik heb die niet meer kunnen meenemen in de eindredactie van dit boek.

Ysa Pastora heeft uitgeverij Elmar en Karl Hammer van 11 tot 22 mei de tijd gegeven voor een reactie op onze bevindingen. Heel in het kort komen die erop neer dat diverse betrouwbare bronnen de *namen* van Karl Hammer, Peter Schulz en Werwolf in een rechtstreeks verband brengen met neonazi propaganda, en dat de naam Peter Schulz ook wordt genoemd in relatie tot oplichting. Het is, wat ons betreft, een open – en legitieme – vraag of deze Karl Hammer en deze Peter Schulz dezelfde zijn als de auteur en de informant van *De tranen van de wolf* en *Gezocht: Codebrekers*. Tot het tegendeel is bewezen, gaan wij ervan uit dat dit niet zo is. De enige die uitsluitsel kan geven over een en ander, is Karl Hammer. Wij hebben van uitgeverij Elmar, dat de *publishing affairs* van Karl Hammer behartigt, geen antwoord mogen ontvangen.

Voorts is het zo dat Ysa Pastora de code van de partituur heeft gebroken en als gevolg daarvan een ontdekking heeft gedaan, die erop wijst dat Karl Hammer al heel lang weet wat de ‘Nazi Schat’ precies moet zijn. En dat die alleszins niet bestaat uit het goud en de diamanten van Hitler waar hij beloningen voor uitlooft.

Tot slot nog dit. Ik schrijf het verhaal van Ysa Pastora, maar ik kom er zelf af en toe ook in voor. Dat is behoorlijk schizofreen en kan, zeker in het begin, verwarrend lezen. Maar zodra ik mijn naam onder deze *Lees Mij* heb gezet, moet je onder ‘ik’ dus Ysa Pastora verstaan. Het zijn mijn woorden, maar het is haar verhaal dat je leest. Als er staat ‘we’, kun je dat weer rustig interpreteren als ‘het Collectief Ysa Pastora’, waartoe ook haar *ghostwriter* behoort. Want zoals de betreurde Vlaamse volkszanger Wannes Van De Velde het al wist: ‘Een zanger is een groep.’

Patrick Bernauw, 23 mei 2015

1.

**Is de Nazi Schat
nog steeds een beloning
van \$ 25.000 waard?**

Beste meneer Bernauw,

Bent u in principe geïnteresseerd om de hamer van Thor als een boemerang te doen terugkeren naar de persoon die slingerde? Ik neem contact met u, omdat u in het verleden reeds wilde schillen een appel met KT. En ook omdat ik geen schrijver ben, en niet genoeg uw taal kan om een boek te schrijven over hoe ik de code brak. En daarbij hete wolventraten weende.

Wilt u meer horen van mij, wees dan zo vriendelijk te openen de website www.rauna.eu als: "Rauna, de Quest van Ysabella Hannah Geertruida Pastora". En dat materiaal hier te posten.

U zult vervolgens op het juiste moment verdere instructies krijgen.

Met vriendelijke groet,

Ysa Pastora

Wat denk je als je die zaterdagochtend, 17 januari 2015, de brievenbus opent en onder de krant een blanco briefomslag vindt, niet geadresseerd, en ook niet dicht gekleefd?

Niets. Je denkt niets. Je gedachten zijn nog even blanco als de omslag. Bij het ontbijt doe je, met één oog op de krant, verstrooid, de omslag open... en tuimel je meteen van de ene verbazing in de andere:

Beste meneer Bernauw,

Bent u in principe geïnteresseerd om de hamer van Thor als een boemerang te doen terugkeren naar de persoon die slingerde? Ik neem contact met u, omdat u in het verleden reeds wilde schillen een appel met KT. En ook omdat ik geen schrijver ben, en niet genoeg uw taal ken om een boek te schrijven over hoe ik de code brak. En daarbij hete wolventranen weende.

Wilt u meer horen van mij, wees dan zo vriendelijk te openen de website www.rauna.eu als: 'Rauna, de Quest van Ysabella Hannah Geertruida Pastora'. En dat materiaal hier te posten:

(QR-Codes)

U zult vervolgens op het juiste moment verdere instructies krijgen.

Met vriendelijke groet,

Ysa Pastora

Denk je dan: wat een goeie grap?

Ja natuurlijk denk je dat. Zoals je ongetwijfeld ook even denkt aan het GPS-spel *Van Galgenberg tot Duivelsput* waarvoor je samen met een handvol cursisten Literaire Creatie van de Academie voor Podiumkunsten van Aalst het boek en het scenario geschreven hebt. Je geeft daar les. Het spel speelt, in de beste traditie van de historische *faction thrillers* die je zo graag schrijft en de *Alternate Reality Games* of ARG's die je wel eens produceerde, met feiten en fictie. Met de feitelijkheid van de streek waar je woont en de fictie die je ontleent aan de science-fiction. De sagen en de legenden die de stof leverden voor het scenario van het spel, en het boek met achtergrondverhalen, situeren zich in een fascinerend niemandsland, een magisch-realistische schemerwereld tussen droom en werkelijkheid, waar de grenzen van feit en fictie vervagen.

In *Van Galgenberg tot Duivelsput* word je gecontacteerd door ene Filip Lovecraft, met een volstrekt van de pot gerukt verhaal, en denk je spontaan aan een 'practical joke' van je leerlingen.

En nu is er deze Ysa Pastora. Hebben zij een nieuw spel bedacht, maar deze keer eentje waarvan jij het scenario niet kent?

Zijn de belletjes allemaal tegelijk afgegaan? Of – hoe zeiden ze dat in België, voor de invoering van de euro? – zijn je franken slechts met tussenpozen gevallen? Stuk voor stuk?

Wat bij een eerste lezing wartaal moet geleken hebben, zal bij een tweede, creatiever lezing ongetwijfeld betekenis gekregen hebben.

Wilde je in het verleden al een appel schillen, of een eitje pellen, met een KT – spreek uit *Kaatee*? Ja, meer bepaald met ene Karl Hammer-Kaatee, in verband met ‘zijn’ boek *Satans lied, over de jacht van de CIA op Jezus*, een ‘getrouwe weergave van feiten en omstandigheden’ die eerder al in onder meer jouw boek *Mysteries van het Lam Gods* uit 1991 te lezen stonden. Je hebt op je website in april en mei 2009 uitvoerig de vloer aangeveegd met deze ‘onderzoeksjournalist’ die vooral andermans boeken pleegt te onderzoeken, en wat hij daarin leest vervolgens in de mond legt van een persoon die hem zou gecontacteerd hebben, maar die in werkelijkheid een – fictief – personage is. Ik heb het over de artikels *Satans Lied, de jacht van de CIA op Jezus, Peter Voorn, het cryptogram van het Schaap van God & Satans Lied* en *Stichting Frieda, Topcrew, Ebion... en Karl Hammer-Kaatee*. Deze laatste post zoomt ook in op *De tranen van de wolf*, een boek dat later werd herdoopt in *Gezocht: Codebrekers, speurtocht naar Hitlers goud en diamanten*. Zoals *Satans Lied* eerder ook al een andere titel meekreeg (*De grootste kunstroef uit de geschiedenis*).

De artikels waarvan sprake zijn te vinden op:

www.bernauw.com/2009/04/satans-lied-de-jacht-van-de-cia-op.html

www.bernauw.com/2009/05/peter-voorn-het-cryptogram-van-het.html

www.bernauw.com/2009/05/stichting-frieda-topcrew-ebion-en-karl.html

Al bij al is je nieuwsgierigheid nu waarschijnlijk voldoende geprikkeld om er je iPad bij te nemen en de QR-codes in te scannen. O ja, ik weet dat je een fervent liefhebber bent van de iPad.

De QR-codes leiden je regelrecht naar de *Codebrekers*-pagina van Uitgeverij Elmar.

www.uitgeverijelmar.nl/boek/gezocht-codebrekers-speurtocht-naar-hitlers-goud-en-diamanten-karl-hammer-9789038922263-uitgeverij-elmar/

Voorts naar een PDF met de gecodeerde partituur waar het allemaal om te doen is, en naar een televisiereportage in het VRT-programma *Reyers Laat*, eveneens gewijd aan de speurtocht naar de wolventranen.

Even denk je dat 'Ysa Pastora' niemand minder dan Karl Hammer is – ze maakt nu eenmaal gebruik van een schrijverstruc, zo oud als de straat, om aandacht te genereren. Het 'gevonden manuscript', of de 'mysterieuze contactpersoon' ... je hebt er zelf meer dan eens gebruik van gemaakt. Al moet ik er dadelijk aan toevoegen, met meer flair en geloofwaardiger dan Hammer, die slechts één recept lijkt te kennen, dat hij in zijn twee boeken als onderzoeksjournalist dan ook twee keer toepast (en binnen die boeken, opnieuw en opnieuw en opnieuw).

Bij de gedachte dat jij het zelf zou zijn, Patrick B., die zich achter het pseudoniem Ysabella Hannah Geertruida Pastora verschuilt, sta je – begrijpelijkerwijze – geen seconde stil. 'You're never alone with a schizophrenic,' wist Ian Hunter al. Eén van je geliefkoosde uitdrukkingen, als ik me niet vergis. Maar ook het idee dat Ysa en Karl één en dezelfde persoon zijn, verwerp je al gauw. Ergens in een uithoek van je geheugen meen je je immers te herinneren dat de onderzoeksjournalist, niet voor het eerst, geprobeerd heeft sporen uit te wissen die konden leiden naar de wolventranen. Zoals dat eerder met Stichting Frieda, Topcrew en Ebion gebeurde, heeft hij de website van de *Codebrekers* weggehaald – alleen Joost, of de heer Hammer, weet waarom. En ikzelf, natuurlijk.

In een interview heb je eens verteld dat je de boeken schrijft die je zelf graag zou lezen. Welnu, mijn waarde vriend Patrick B., ik geef je de kans mee te schrijven aan een boek dat je heel erg graag zou lezen. *Het Waargebeurde Verhaal van Ysa Pastora, een Getrouwe Weergave*

van Feiten en Omstandigheden. Mijn Nederlands is niet goed genoeg, en mijn wetenschappelijke geest laat het op een onderhoudende wijze neerschrijven van mijn bevindingen niet toe. Ik reken op jou om mijn spreekbuis te zijn, mijn doorgeefluik, mijn redacteur, mijn uitgever. (Het deed me veel plezier te ontdekken dat je in 2014 gestart bent met 'een digitale uitgeverij van de 21ste eeuw', gespecialiseerd in Printing On Demand en ebooks. Welnu, laat dat nou net het type uitgeverij zijn dat ik dringend nodig heb!).

Geef mij een website als platform, en ik zal een mailcorrespondentie met je beginnen, met versleutelde Word documenten in de bijlage. (Er wordt nu eenmaal wat af *gehacked*, tegenwoordig.)

Fatsoeneer mijn taal, giet onze correspondentie in een leesbare vorm, maak er een goed verhaal van. (*Noot van Redacteur Patrick B.: Dat is wat ik bij deze ook heb gedaan. Op 26 januari 2015 heb ik de website www.rauna.eu geopend. Een paar dagen later vond ik in mijn brievenbus de sleutel waarmee ik de Word documenten kon openen in de bijlage van de mails die Ysa Pastora mij begon te sturen. Ik heb de inhoud, zoals gevraagd, 'gefattoeneerd' en geredigeerd.*)

En strooi kwistig met cliff hangers.

Zoals deze:

Technisch-juridisch gesproken is het zo dat er nog steeds \$25.000 beloning ligt te wachten op de persoon die erin slaagt de code te kraken. Zo wordt het immers nog steeds door uitgeverij Elmar gecommuniceerd: *Nazi-code blijft ongebroken; beloning verhoogd naar 25.000 dollar.*

www.uitgeverijelmar.nl/nieuws-van-uitgeverij-elmar/nazi-code-blijft-ongebroken-beloning-verhoogd-naar-25-000-dollar/

En bij mijn weten – al kan ik ook iets gemist hebben, ik vertoef met enige regelmaat in het buitenland – is nergens een weerlegging verschenen. Het reglement is evenwel verwijderd, of in ieder geval onvindbaar gemaakt.

Ik, Ysabella Hannah Geertruida Pastora, doe hierbij dan ook een formele oproep aan Karl Hammer en uitgeverij Elmar om het reglement

opnieuw openbaar te maken. Het is namelijk zo dat ik de code heb gebroken, en dat ik binnen afzienbare tijd virtueel in het bezit zal zijn van wat inmiddels bekend staat als *'de Nazi Schat'*. Zolang de heer Hammer en/of zijn uitgever geen duidelijkheid scheppen rond de door hen uitgelopen beloning, en de voorwaarden daaraan verbonden, is het voor mij uiteraard onmogelijk de informatie waarover ik beschik te onthullen.

Let wel, het is mij niet te doen om het goud of de diamanten van Hitler, en eigenlijk ook niet om de \$25.000. Net zoals de heer Hammer ben ik niet geïnteresseerd in het slijk der aarde, en wil ik alleen mijn verhaal gepubliceerd zien, en als het even kan ook verfilmd. De beloning sta ik graag af aan de persoon of personen die er als eersten zullen in slagen, op basis van mijn aanwijzingen, *'de Nazi Schat'* te vinden.

Voor alle duidelijkheid: de heer Patrick Bernauw kan, als mijn redacteur, geen aanspraak maken op deze beloning. De publicatie van deze oproep houdt automatisch in dat hij zich hiermee akkoord verklaart.

Verdere instructies zullen weldra volgen, via www.rauna.eu

Hartelijke groet,

Ysa Pastora

2.

Karl Hammer, I Presume?

Je kunt geen zinnige dingen vertellen over de gecodeerde partituur als je vertrekt van de verkeerde premisse. Men heeft het document 'de Pastoorsbrief' genoemd, alsof een pastoor er de auteur van zou zijn – wat zelfs in het relaas van Karl Hammer niet het geval is. Het document staat tevens bekend als 'de Bormann Brief', maar dat de code werd bedacht door Martin Bormann staat ook lang niet vast.

Als puntje bij paaltje komt, kennen we de gecodeerde partituur uitsluitend via 'een op feiten gebaseerd' verslag van Karl Hammer, waarvan we alleen het woord van Karl Hammer hebben dat het op feiten gebaseerd is. Want het verhaal dat Hammer ophangt, wordt niet ondersteund door ook maar één enkel hard materieel bewijs. In interviews, zoals in *Reyers Laat*, benadrukt hij keer op keer dat zijn verhaal 'gedocumenteerd' is, maar dat is hoegenaamd niet zo. *Gezocht: Codebrekers* bevat heel wat documenten en foto's uit het 'Archief Karl Hammer', maar geen enkele van de personages die cruciaal zijn voor de geloofwaardigheid van zijn verslag, met name: Peter Schulz en pastoor Otto. Van partijboekhouder Franz Xaver Schwarz krijgen we anderzijds zowel foto's als brieven te zien, die volstrekt irrelevant zijn voor het verhaal.

Volgt hieruit dat de *Marsch-Improptu* fake is? Niet noodzakelijk. Gesteld dat Schulz en pastoor Otto verzinsels zijn van Hammer, dan zegt dat nog niets over de authenticiteit van de gecodeerde partituur. Maar je zult het met mij eens zijn dat een schattenjacht weinig zin heeft als je niet beschikt over de volledige en correcte achtergrondinformatie. En wat de gecodeerde partituur betreft, ontbreekt die op de meest volstreekte wijze. Omdat onderzoeksjournalist Karl Hammer dingen voor ons verzwijgt, omdat hij ze in ondoordringbare nevelen hult, of omdat hij ze door steeds wijdere omtrekkende (schijn)bewegingen aan ons zicht onttrekt.

Soms lijkt het erop of Karl Hammer niet wil dat iemand de Nazi Schat zou vinden. Maar met welke bedoelingen heeft hij er dan twee keer hetzelfde boek over gepubliceerd, zij het wel onder een andere titel? Op de Bol.com pagina van *Gezocht Codebrekers* lezen we bij de pluspunten 'lijkt op een slimme verkooptruc', en bij de minpunten 'lijkt op een slimme verkooptruc'. Maar is het dan echt alleen dat, en niets meer? *Much ado about nothing?*

Ik denk van niet. Sterker nog: ik weet heel zeker dat het *much ado about Some Thing* is.

Maar wat verzwijgt Hammer dan voor zijn lezers? Wat is het dat hij in nevelen wil hullen en aan het zicht onttrekken? En als het geen slimme verkooptruc betreft, wat zijn dan de ware bedoelingen van Karl Kaatee, die zich vervolgens Karl Hammer-Kaatee en ten slotte Karl Hammer liet noemen?

Eén ding staat vast: in het hoofd van Hammer kan ik niet kijken. Maar op de andere vragen kan ik je wel het antwoord geven, als je tenminste het geduld opbrengt om de hele rit uit te zitten. Soms zul je misschien niet meteen de relevantie of de draagwijdte van mijn uitweidingen zien, maar geloof me vrij: er is een Groter Plan.

Om deze code te decoderen, moeten we niet alleen het document zelf uitputtend analyseren, maar ook de context waarin de *Marsch-Improptu* ons heeft bereikt. En die heeft alles te maken met de persoon Karl Hammer, en de boeken die hij als 'onderzoeksjournalist' heeft gepubliceerd.

Laten we dus met de persoon Karl Hammer beginnen. Google je 'Wikipedia Karl Hammer' dan stoot je op een gebruikerspagina van de man, die hij in 2013 is gestart, omdat hij 'als schrijver-journalist en kunstfotograaf' veelvuldig gebruik maakt van de online encyclopedie. Aangezien iedereen er 'van alles op ieder moment' in kan schrijven, acht hij de Wikipedia-informatie een 'zachte bron' die nadere verificatie behoeft. (*Noot: De pagina bestaat niet meer in deze vorm, sinds wij op www.rauna.eu over het Leven & Werk van Karl Hammer begonnen te publiceren.*)

Met deze reserves in het achterhoofd, kunnen we op de Nederlandse Wikipedia van Karl Hammer-Kaatee lezen dat hij in 1969 geboren werd als een kind van de Amsterdamse Wallen. Onthoud je de datum even? 1969.

Hij groeide op in een gewelddadig gezin, in een 'nachtwereld van prostitutie, wapens, drugs, overvallen en fraude'. Nadat zijn vader Piet Kaatee stierf, nam hij de naam van zijn pleegvader aan, Hammer. Tot de familie van Karl Hammer-Kaatee behoort Marcel Kaatee, die als 'boekhouder' van topcrimineel Willem Holleeder van allerlei fei-

ten werd beschuldigd, maar uiteindelijk op alle punten vrijgesproken (zie ook www.marcelkaatee.nl). Nog steeds volgens Wikipedia was hij bevriend met de zoon van 'Zwarte Joop', ware naam Maurits De Vries, de 'Godfather van de Amsterdamse onderwereld'. En met Maarten Geurts, die in 1990 van de radar verdween, en van wie wordt aangenomen dat hij 'door de penoze werd gemold' – om het even in de gepaste stijl uit te drukken.

Een groot deel van zijn jonge jaren bracht Karl Hammer door in tehuizen, vervolgens tuchthuizen, daarna de gevangenis. Nadat hij voor langere tijd in de cel belandde, keerde hij – als volwassen man – de criminaliteit definitief de rug toe: 'Opeens zag ik dat ik zo niet verder kon. Mijn leven bestond uit niets en leidde tot niets. Dat moest veranderen.'

Hammer-Kaatee ging in de jaren 80 als schoonmaker werken bij het AVRO televisieprogramma *Stuif es in* en bracht het tot productieassistent en video-editor bij programma's als *Vinger aan de Pols* en *Toppop*. Hij werkte als radiopresentator bij Cable One, en als regisseur voor Joop van den Ende (TV10/RTL-Veronique). Door zijn ontdekking van een lacune in de mediawetgeving slaagde hij erin de hegemonie van de publieke omroep op de etherfrequenties te doorbreken, waardoor commerciële radio mogelijk werd. Begin jaren 90 werkte hij als manager en regisseur voor grote internationale mediabedrijven als de Kirch Gruppe en Pearson International, en was hij ook te vinden op grote evenementen als het Filmfestival van Cannes. Volgens de website van uitgeverij Van Halewyck zou hij in de jaren '90 ook een tijd in Duitsland gewoond hebben. 'Na enige jaren van persoonlijke tegenslagen trok hij zich terug en zocht naar een herijking van zijn leven. Vanaf 1999 zet hij zich in voor armoedebestrijding en in 2002 begon hij aan de research en het schrijven van het boek *Satans Lied*,' lezen we bij www.vanhalewyck.be/auteur/karl-hammer-kaatee.

In 2006 startte Hammer zijn carrière als onderzoeksjournalist met de publicatie door uitgeverij Elmar van dit boek, dat als ondertitel heeft: *De jacht van de CIA op Jezus* – maar eigenlijk 'over de occulte motieven voor de roof van het paneel *De Rechtvaardige Rechters*' handelt. In 1934 werd het paneel met die naam gestolen uit het wereldberoemde altaarstuk *Het Lam Gods* van de gebroeders Van Eyck,

dat bewaard werd (en wordt) in de Sint-Baafskathedraal in Gent. Het onschatbare kunstwerk is nog steeds niet terecht. In België, maar vooral in Vlaanderen, is deze mysterieuze zaak uitgegroeid tot een soort *Monster van Loch Ness*. De Gentse commissaris Karel Mortier wijdde sinds de jaren 60 een aantal 'criminologische studies' aan de kwestie. In 1991 zorgde Patrick Bernauw met zijn boek *Mysteries van het Lam Gods* voor een nieuwe wending: hij koppelde de roof van het paneel aan de ketterse achtergronden van het Lam Gods, dat bekend stond als 'een hoogtepunt van christelijke mystiek'. Het Lam Gods zou een gecodeerd kunstwerk zijn, waarop de Graal en de Tempeliers figureren. Hiermee legde hij de link tussen de mysteries die het kunstwerk omgeven en *Het Heilig Bloed & de Heilige Graal* van Baigent, Leigh & Lincoln, over de 'bloedlijn' van Christus – jaren voordat Dan Brown zich het thema toe-eigende met *De Da Vinci Code*. Bernauw was ook de eerste die een 'nazi plot' ontwaarde achter de roof van het paneel en de dood van vermoedelijke dader Arsène Goerdertier. De Amerikaanse kunsthistoricus Noah Charney verwijst er uitgebreid naar in zijn standaardwerk *Het Lam Gods, 's werelds meest begeerde meesterwerk* (Luitingh, 2011).

Hammers versie van het 'waargebeurd verhaal', zijn 'getrouwe weergave van feiten en omstandigheden' werd in 2010 door Stacey International gepubliceerd in het Engels onder de titel *The secret of the sacred panel*, waarna het in verscheidene andere landen vertaald werd. In 2011 verscheen een licht uitgebreide en herziene versie bij Elmar, met als titel *De grootste kunstroof uit de geschiedenis, het geheim van de verdwenen Rechters*.

Ongeveer tegelijkertijd met het schrijven van zijn boek over 'de jacht van de CIA op Jezus', en naar eigen zeggen door toedoen van hoofdfiguur Tom R., raakte Karl Hammer meer dan nauw betrokken bij de joods-christelijke sekte van de Ebionieten, die gelooft dat Jezus de natuurlijke zoon was van Jozef en Maria. *Satans Lied* eindigt met een aantal Ebionieten die Tom R. in 1974 de Arma Christi tonen, de 'marteltuigen van Christus'. Hun logo is een cirkel met een palmblad, maar zij gebruiken ook het 'Tau kruis', dat de vorm heeft van de letter T. Dit embleem wordt geassocieerd met Franciscus van Assisi en Sint-Antonius, maar even goed – in de Noordse en Germaanse mythologie – met de Hamer van Thor.

Karl Hammer met de Tau, foto gebruikt met toestemming van:
www.renneslechateau.nl/2008/08/24/ghent-altar-piece/

Nadat hij op de voorgrond was getreden als onderzoeksjournalist, begon Hammer zich ten slotte te profileren als kunstfotograaf. Hij beoefent het 'imaginair realisme', een afsplitsing van het magisch realisme, waarvan het zich onderscheidt omdat het uitsluitend realistische elementen gebruikt in fantastische scènes. Zijn onderwerpen zijn mythologisch, en hebben bijgevolg ook een groot symbolisch gehalte. Zijn fotografisch werk spreekt tot de toeschouwer in een 'gecodeerde taal', zo lezen we op www.karlhammer.eu/readme. Maar laten we nog even terugkeren naar het eerste boek van de 'onderzoeksjournalist' Karl Hammer.

3.

Een Waargebeurd Verhaal

SATANS LIED

DE JACHT VAN DE CIA OP JEZUS

WAARGEBEURD VERHAAL

Karl Hammer-Kaatee

Op zijn website vertelt de Vlaamse auteur Patrick Bernauw hoe hij pas in 2009 het boek van Karl Hammer-Kaatee las, en voortdurend 'een déjà lu gevoel' kreeg bij dit relaas van Tom R., een jongeman die bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog kunstgeschiedenis studeert in Londen en daar betrokken raakt bij de inlichtingendienst:

www.bernauw.com/2009/04/satans-lied-de-jacht-van-de-cia-op.html

Aan het eind van de oorlog werkt hij voor de Art Looting Investigation Unit, die de kunstroof van de nazi's onderzoekt. Op die manier wordt Tom R. betrokken bij de diefstal van de Rechtvaardige Rechters; het is zijn opdracht uit te zoeken of de nazi's het paneel hebben gevonden. De sporen leiden Tom naar de zogenaamde Arma Christi: de 'passiewerktuigen' of 'wapenen van Christus' zijn de voorwerpen waarmee Jezus gemarteld werd in de uren voor zijn dood. En plotse-ling staart Tom R. ook in 'de donkere afgrond van religieus fanatisme en het occulte nazi-gedachtegoed'.

Bernauw geeft aan zelf een groot liefhebber en beoefenaar te zijn van het 'faction'-genre, waarin de grenzen van feiten en fictie nu eenmaal plegen te vervagen. Maar het ontslaat een romanschrijver of een onderzoeksjournalist niet van de morele en zelfs juridische verplichting 'een bronvermelding mee te geven als hij het werk van iemand anders gebruikt'.

En hij gaat verder:

Het is volstrekt ongeloofwaardig, verhaaltechnisch gesproken, dat Tom R. zijn verhaal uitsluitend zou doen op basis van parate kennis en zelf meegemaakte feiten, en dat hij uitsluitend eigen ideeën zou ventileren. Uiteraard, als researcher, zou hij ook zo zijn bronnen moeten gehad hebben, bronnen die hij raadpleegt, waaruit hij citeert, enz... Dit gebeurt in 'Satans Lied' op geen enkel moment, en het is één van de punten die het relaas van Tom R. - of beter gezegd: van Hammer-Kaatee - er niet geloofwaardiger op maken, integendeel.

'De zogenaamde interviews van Rosenberg bijvoorbeeld,' schrijft Bernauw elders over *Satans Lied*, 'waar hebben Tom en/of Rosenberg al die informatie vandaan? Hoe zijn zij daarachter gekomen? Hier wordt héél snel overheen gefietst, wat de claim van Hammer-

Kaatee/Tom R. als zouden deze passages uitsluitend ontleend zijn aan verklaringen van Rosenberg en de parate kennis van Tom R. zéér ongeloofwaardig maakt. *Le Matin des Magiciens* van Pauwels & Bergier verscheen al in 1960 en al wat Rosenberg zogezegd aan Tom R. verteld zou hebben, kon je al dààr en toén al lezen... en sindsdien in tientallen andere boeken.'

En ook:

Elfrie die zomaar voor de vuist weg vanaf pagina 297 uit het blote hoofd het verhaal van Jeanne d'Arc vertelt, met alle details erop en eraan... Kom nou. Zinsneden als 'De volgende morgen aan het ontbijt bespraken Elfrie en ik de situatie rond de CIA.' (pagina 342) - Ziet u ze daar al zitten, aan het ontbijt, de situatie rond de CIA besprekend? Hoe zou Tom R. zich overigens een halve eeuw later herinneren dat ze die ochtend, aan het ontbijt, de situatie rond de CIA bespraken? Zuiver stilistisch en vorm- en verhaaltechnisch gesproken, is dit fictie op het niveau van een slecht jongensboek uit de jaren vijftig... omdat deze passage, als fictie dus – maar a fortiori als een verslag van 'feiten' – compleet ongeloofwaardig is. (...) Als Karl Hammer-Kaatee een beter romancier was geweest, had hij deze scène geloofwaardiger uitgewerkt. En als hij een beter journalist was geweest, had hij zijn bronnen gecheckt én dubbel gecheckt.

Bernauw erkent dat Hammer-Kaatee in *Satans Lied* een aantal nieuwe pistes aanbrengt: de Arma Christi, hier en daar iets in verband met de dood van Goedertier, de link naar de CIA,... Maar om 'Tom R.' als een geloofwaardige 'feitelijke' vertelinstantie te beschouwen, bevat zijn relaas al te veel passages die linea recta te herleiden zijn tot fragmenten geplukt

- uit de dossiers van commissaris Karel Mortier over de diefstal van de Rechters;
- een aantal boeken van Paul de Saint-Hilaire uit de jaren 70, over de 'occulte' Jan Van Eyck en het verband tussen Tempeliers en Lam Gods,
- het werk van Lynn Picknett en Clive Prince, Gerard de Sède en Baigent, Leigh & Lincoln (*Noot: Voor de Engelse versie The Secret of the Sacred Panel, Nazi Art Theft, Conspiracy, and*